

[Forsvarsministeren.]

Må jeg blot knytte en enkelt bemærkning yderligere til. Det drejer sig om det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Østergaard stillede mig over for, idet han udstødte et lille suk på erhvervslivets vegne. Jeg kan for så vidt godt følge ham i dette suk over, at vi nødvendigvis må anvende en del personel, som vi tager direkte fra det civile erhvervsliv, til at løse de opgaver, som styrken må påtage sig.

Vi stilles imidlertid over for det problem, som jeg synes er væsentligt at tage i betragtning, at vi må være interesseret i, at det er et erfarent personel, vi sender til Cypern, det må ikke være for ungt, hverken aldersmæssigt eller med hensyn til uddannelse. Vi er nødt til at foretage en afvejning af de muligheder, der ligger i det personel, der melder sig, de, der tidligere har været f. eks. på opgaver i Gaza, personel, der er færdiguddannet og har fået en vis forberedende instruktion og uddannelse. Jeg tænker på det kontingent, vi havde opstillet for en måneds tid siden, og som på en række områder var forberedt til afsendelse. Vi må være interesseret i, at vi dækker en væsentlig part af den styrke, vi afsender, med et personel af denne karakter og i mindst mulig udstrækning tager fra selve den beredskabsstyrke, vi har stående.

Den afvejning af udvælgelsen, som naturligt må foretages, må ske på grundlag af de forskellige hensyn, vi har at tage, og på grundlag naturligvis af det personel, der melder sig, og vi er naturligvis interesseret i at forsøge først og fremmest at tilgodese de samlede interesser, som vi må have fra dansk side i løsningen af denne opgave.

Ja, jeg tror efter de fyldige bemærkninger, den højtærede udenrigsminister har gjort, at jeg vil kunne begrænse mig til disse få og korte bemærkninger, idet jeg endnu en gang gerne vil takke for den samlede tilslutning til forslaget om oprettelsen af en permanent FN-styrke.

Ole Bjørn Kraft: Jeg vil gerne takke de to ministre for de svar, som de har givet, og jeg føler trang til at understrege, hvad den højtærede udenrigsminister sagde om regeringens opfattelse af situationen og den udvikling, som havde fundet sted. Jeg tror, det er meget tilfredsstillende for tinget,

og derfor vil jeg gerne sige — regering er jo ét og ting noget andet — at jeg tror, der er grund til at være tilfreds med de beslutninger, regeringen har truffet med hensyn til forberedelsen, når det danske kontingent kommer til Cypern. Tanken om at sende ambassadøren i Rom til Cypern og lade en yngre embedsmand forblive dér, alt dette synes jeg er velovervejet, og det er der grund til at takke regeringen for. Jeg vil også gerne sige, at den instruks, som ministeren nu redegjorde for over for det høje ting meget detaljeret, jo er et svar på en række af de bekymringer, som fra forskellig side er kommet til orde under denne debat, og derfor vil jeg gerne give udtryk for min tilslutning til de retningslinjer, som den høje regering her har anlagt.

Jeg vil blot tilføje — det er ikke noget, som ministeren behøver at udtale sig om — at jeg, som jeg gjorde det under første behandling, går ud fra, at når det tidspunkt kommer, hvor styrken er opstillet og den skal afsendes, får man i det udenrigspolitiske nævn lejlighed til en drøftelse af selve situationen, som den eksisterer på det tidspunkt. Hvis ministeren ikke siger noget, så går jeg ud fra, at ministeren er enig med mig deri.

Jeg skal ikke gå ind i en debat hverken med det ærede medlem hr. Morten Lange eller det ærede medlem hr. O. Mathiasen. Jeg vil blot sige til det ærede medlem hr. O. Mathiasen, at jeg mere end mig ikke. Jeg morer mig aldrig, når jeg hører det ærede medlem tale; jeg nedsynker i en mildt bedrøvet tilstand over de synspunkter, men at more mig over dem, det ligger mig fjernt. Jeg synes, det er sørgeligt med en sådan opfattelse, som her er blevet gjort gældende, idet det nemlig ikke er nogen fast opfattelse, men den er både på den ene side og på den anden side og uden at turde tage et ansvar. Det synes jeg ikke er muntert at høre på, men jeg tror ikke, vi skal lade dette optage den alvorlige debat, som jo har et helt andet alvorligt emne som genstand.

O. Mathiasen: Det er helt rigtigt, når det er blevet sagt, at man skulle ikke generalisere, når man udtalte sig om, hvilke motiver de unge, der melder sig til denne styrke, har, det er jeg naturligvis helt enig i. Jeg tror, det var det ærede medlem fru Else-Merete